

[Finansministeren.]

medlem en gang imellem føler sig generet af sin nationaløkonomiske uddannelse, når han taler fra denne talerstol; en gang imellem synes jeg, at det ærede medlem taler mere som venstremand end som nationaløkonom. Det finder jeg helt rimeligt, og jeg tror såmænd også, at det ærede medlem skulle slå sig til ro hermed. Det er jo ikke således, at nationaløkonomer på nogen måde gennem deres uddannelse er blevet en slags overnaturlige væsener, der i højere grad end andre har evne til at tage stilling til, hvad der er ret og rimeligt inden for politik, så mon ikke vi kunne lade diskussionen ligge.

Det, der fortrinsvis er diskuteret inden for grundstigningsskylden, er, forstår jeg, om vi skal have fejlvurderingstillæg og konjunkturtillæg. Et fejlvurderingstillæg finder jeg ganske urimeligt. Der er klaget en del over usikkerhed ved vurderingerne. Jeg spørger: har denne usikkerhed under tidligere vurderinger og under denne vurdering noget sted ført til, at man har vurderet jord og bygninger til en højere værdi, end de har i handel ogandel? Det har ingen steder været tilfældet. Vi ved alle sammen, at almindeligvis ligger gennemsnittet af vurderingspriserne, selv lige efter vurderingen, under priserne ved salg. At man måske kan pille enkelte ejendomme ud — og det kan man, siger det ærede medlem hr. Jensen-Broby — tror jeg gerne; men netop det, at det kun er enkelte ejendomme, viser, at det er undtagelser, som bekræfter reglen. Det skulle undre mig såre, om man ikke også ved den vurdering, der nu foretages, kommer til vurderingssummer, der ligger en del under værdien i handel ogandel til trods for det, der står i loven, til trods for det, alle partier her i salen har vedtaget. Kan man på den baggrund komme og forlange et fejlvurderingstillæg på 10 pct., der skal gøre disse i forvejen for små vurderinger endnu mindre? Der kan hverken opstilles saglige, nationaløkonomiske eller nogen som helst andre begrundelser for dette fejlvurderingstillæg.

Derimod kan man, som jeg sagde sidste gang, diskutere konjunkturtillægget, og jeg gav udtryk for, at det ville jeg gerne; men jeg gjorde også opmærksom på en ting, jeg synes man ikke skal glemme: at den

egentlige følge af prisstigningerne er, at landmændene — for nu at tage dem, der besidder størstedelen af Danmarks jord — har fået en ganske betydelig gevinst. Når man nu her fremstiller det, som om stigningen i ejendomsskatterne, hvis vi fik en grundstigningsskyld, ville ramme landbruget så hårdt, tror jeg, det er værd at gøre opmærksom på et par tal.

I 1939 var landbrugskapitalens handelsværdi $7\frac{1}{2}$ milliard kr. og prioritetsgælden $4\frac{1}{2}$ milliard kr. — jeg tager runde tal. Det vil sige, at man har en prioritering på 56 pct. I 1954, altså før man har fået den nye vurdering, er landbrugskapitalen $18\frac{1}{2}$ milliard kr. og gælden $6\frac{1}{2}$ milliard kr.; prioritetsprocenten er 30. Det betyder, at man i dag ejer 25 pct. mere af landbrugskapitalen, end man gjorde i 1939. Jeg er i og for sig ikke misundelig på dansk landbrug, fordi det er gået den vej. Jeg finder, at den gældsprocent, man havde i 1939 — og i øvrigt som et resultat af kriserne i 1930'erne — var for høj, men jeg synes også, at når dansk landbrug over et spænd af år — der er her tale om 15 år — har formået at nedsætte den gennemsnitlige prioriteringsprocent med 25-30, så skulle man ikke stå og beklage sig over en for høj ejendomsbeskatning, når man dog ved — og det ved man også som nationaløkonom — at en generel nedsættelse af ejendomsskatterne betyder en højere ejendomsværdi for de nuværende besiddere. Derfor skal vi være forsigtige med at sætte ejendomsskatterne ned. Jeg forstår diskussionen om, at man skal være forsigtig med at sætte dem stærkt i vejret, og det er derfor, jeg er gået ind i en diskussion om at lægge et loft over den kommunale ejendomsbeskatning. Jeg tror derfor, at vi kan gennemføre det forslag til grundstigningsskyld, som jeg har foreslået, uden at det vil ramme så hårdt.

Det ærede medlem hr. Thorkil Kristensen sagde, at der er en dobbelthed i billedet af dansk landbrug. Den ene ting var den, jeg har påpeget, at landbrugere, der har siddet med ejendommene i alle disse år, har haft en gevaldig konjunkturgevinst, og den anden var, at de, der skal købe ejendommene, må købe til meget høje priser. Men dér synes jeg nok at det ærede medlem hr. Oluf Pedersen har fat i noget af det rette, nemlig at gennemførelsen af grundstig-